

Χρήστου Σπ. Χριστοδούλου

Το μήνυμα του παράξενου Αστέρος, που οδήγησε τους Μάγους στη Βηθλεέμ, είναι η **κλήση του Θεού** σε μία νέα ζωή. Ο Θεός από την άπειρη αγάπη Του, στέλνει πάντα την κλήση Του σε μας. Εμείς όμως πρέπει να έχουμε τους δέκτες μας ανοιχτούς, για να λάβουμε τα μηνύματα του Θεού και να τα αξιοποιήσουμε.

Οι Μάγοι έλαβαν δια του Αστέρος, το μήνυμα του Θεού και ξεκίνησαν. **Ξεκίνησαν εγκαταλείποντας τον κόσμο τους.** Τους συγγενείς τους, τα υπάρχοντά τους, τις θέσεις τους, τις καριέρες του. Έτσι και εμείς. Εάν δεν μπορέσουμε να ξεκόψουμε από τον κόσμο μας, όταν αυτός γίνεται εμπόδιο να πλησιάσουμε τον Θεό, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε πρόοδο στην πνευματική μας ζωή. Όποιος δεν μπορέσει να εγκαταλείψει αυτά που αγαπά, ακόμα και τον εαυτό του, δεν θα μπορέσει να πλησιάσει τον Θεό.

Έπειτα έρχεται η **πορεία**. Τι δυσκολίες, τις κινδύνους αντιμετώπισαν οι Μάγοι στο μακρινό τους ταξίδι μέχρι τα Ιεροσόλυμα! Σε κάθε πνευματική πορεία η οδός είναι ανηφορική, δύσκολη, στενή και τεθλιμμένη. Στην δύσκολη όμως αυτή πορεία, υπάρχει κάτι που στέλνει ο Θεός και ενισχύει τους Μάγους. Είναι **το παράξενο αστέρι**, που τους οδηγεί και τους δείχνει τον δρόμο. Έτσι και σε κάθε πνευματική ανάβαση όσο δύσκολη και αν είναι, υπάρχει **η χάρη του Θεού**, που μας ακολουθεί, μας δείχνει τον δρόμο και μας ενισχύει.

Όταν οι Μάγοι έφθασαν στα Ιεροσόλυμα, το αστέρι χάθηκε. Αυτό το επέτρεψε ο Θεός για να εξαναγκάσει τους Μάγους να ρωτήσουν: «**Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς;**» και τους Ιεροσολυμίτες να ξυπνήσουν από τον λήθαργό τους και να μάθουν ότι γεννήθηκε ο Μεσσίας. Οι Μάγοι δεν είχαν καμμία αμφιβολία για την γέννηση του νέου Βασιλέως, όμως δεν ήξεραν που θα τον βρουν.

Ο Ηρώδης όταν το έμαθε θορυβήθηκε. Κάλεσε κρυφά τους Μάγους για να μάθει τότε εμφανίστηκε το αστέρι, τότε δηλ. γεννήθηκε ο νέος Βασιλεύς. Κάλεσε και τους Αρχιερείς και τους Γραμματείς, και τους έβαλε να ψάξουν τις προφητείες, για να τον πληροφορήσουν που θα γεννηθεί ο Μεσσίας Χριστός. Οι Αρχιερείς άνοιξαν τα βιβλία και βρήκαν την απάντηση στην προφητεία του Μιχαία: «**καὶ σύ Βηθλεέμ γῆ Ἰουδα, μηδαμῶς ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰουδα. Ἐκ σοῦ γάρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὃστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ**» (Μιχ. ε' 2).

Ο Ηρώδης πληροφορεῖ τους Μάγους, ότι στη Βηθλεέμ λένε οι προφῆτες ότι θα γεννηθεί ο Χριστός. Τους παρακαλεῖ δε (με πονηρό σκοπό) ότι, όταν βρουν το παιδί, να επιστρέψουν να του πουν που είναι, για να πάει δήθεν και αυτός να το προσκυνήσει. Εἶχε όμως σκοπό να σκοτώσει το παιδί.

Οι Μάγοι βγαίνοντας από τα Ιεροσόλυμα και παίρνοντας τον δρόμο για την Βηθλεέμ, ξαναβλέπουν το αστέρι και παίρνουν πολύ μεγάλη χαρά. Άρα πάνε καλά, η

πορεία τους επιβεβαιώνεται.

Τι σημαίνει αυτό στην πνευματική ζωή; Ότι η χάρη κρύβεται για λίγο, για να δοκιμάσει τις αντοχές του πιστού. Αυτό είναι παιδαγωγία του Θεού. Όταν «κρύβεται η χάρη του Θεού» λέει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, τότε γίνεται πιο καρποφόρα, όταν η ψυχή αντέξει. Στους Μάγους το «χάσιμο» του αστέρος είναι ένας μεγάλος πειρασμός.

Φθάνοντας στα Ιεροσόλυμα, οι Μάγοι δεν ρωτάνε αν γεννήθηκε ο Χριστός. Γι' αυτό είναι βέβαιοι. Ρωτάνε μόνο **«ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς»**. Οι Ιεροσολυμίτες δεν κατάλαβαν καν την γέννηση του Χριστού. Γι' αυτούς δεν άλλαξε τίποτε. Οι Αρχιερείς ήξεραν τις Γραφές, αλλά αυτό ήταν μία ξερή γνώση. Δεν τους άγγιζε εσωτε-ρικά. Γι' αυτό και δεν έψαξαν να βρουν τον Χριστό.

Οι Μάγοι δεν οδηγήθηκαν από το αστέρι στο σπήλαιο, αλλά σε ένα μικρό σπίτι. Είχε περάσει ήδη, από τότε που πρωτοείδαν το αστέρι πολύς καιρός. Κοντά δύο χρόνια. Μόνο οι Ορθόδοξοι αγιογράφοι βάζουν στην ίδια εικόνα μπροστά στο σπήλαιο, Μάγους και ποιμένες, την Παναγία, τον Ιωσήφ και τον μικρό Χριστό.

Τι βλέπουν οι Μάγοι όταν φθάνουν στο σπίτι; Ούτε παλάτι, ούτε υπηρέτες, ούτε στρατιώτες, τίποτα το ξεχωριστό. Ένα ταπεινό σπίτι, ένα μικρό βρέφος και μία νεαρή μητέρα. Παρόλα ταύτα προσφέρουν στο μικρό παιδί τα **συμβολικά δώρα** τους: **Χρυσό**, ως εις βασιλέα. **Λίβανο**, ως να ήταν Θεός. **Σμύρνα**, ως εις μελλοθάνατο, διότι ο Χριστός έμεινε τρεις μέρες στον τάφο.

Τι μας λέει, η προσκύνηση των Μάγων για την πνευματική μας ζωή; Το βρέφος, παρά την ταπεινή του εμφάνιση είναι ο **Θεός**, ο Παντοκράτωρ. Είναι ο σαρκωμένος πλέον, Υιός και Λόγος του Θεού. Συνυπάρχει διαρκώς με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα: **«ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν το πλῆρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς»** (Κεφ. β' 9). Δηλ. το βρέφος δεν είναι μόνο αυτό που φαίνεται, αλλά πολύ περισσότερο.

Υπάρχουν πολλά άλλα παραδείγματα, όπου αυτό που φαίνεται είναι το έλασσον. Π.χ. **η Καινή Διαθήκη**, φαίνεται ένα κοινό βιβλίο, όπως τα άλλα, τυπωμένο σε ένα τυπογρα-φείο. Είναι όμως ο **λόγος του Θεού** με τεράστια δύναμη (πρβλ. **«ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, ὁ δε λόγος μου, οὐ μὴ παρέλθῃ»**). Το **ψωμί και το κρασί της Θείας Κοινωνίας**, μετά τον καθαγιασμό των τιμίων δώρων, γίνεται σῶμα και αἷμα Χριστού. Η Εκκλησία φαίνεται ότι αποτελείται μόνο από ανθρώπους, δεν είναι όμως έτσι. Είναι **Θεοῖδρυτος Θεσμός** με κεφαλή τον Χριστό και μέλη τους πιστούς. Δεν συντηρείται από τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό, γι' αυτό και **«Πύλαι Ἰδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς»** (Ματθ. Ιστ' 18).

Προσκυνήσαντες οι Μάγοι, αναχωρούν για την πατρίδα τους. Αυτή τη φορά όμως ο Θεός τους μιλάει με άγγελο. Την πρώτη φορά τους είχε μιλήσει με το αστέρι, την δεύτερη στα Ιεροσόλυμα μέσω του προφήτη **Μιχαία**. Τώρα τους μιλάει ο Θεός με άγγελο και τους αλλάζει τον δρόμο. Αυτοί αγνοούν τις διαθέσεις του Ηρώδη, αλλά υπακούουν στο πρόσταγμα του Θεού.

Στην πνευματική ζωή, ο Θεός μας δείχνει **δρόμους παράδοξους**, που στιγμιαία δεν μπορούμε να τους καταλάβουμε. Όμως πρέπει να κάνουμε υπακοή και να αφήσουμε τον Θεό να κατευθύνει την ζωή μας (πρβλ. **Κύριε γνώρισόν μοι ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσομαι**). Αργότερα ίσως καταλάβουμε το γιατί ο Θεός μας οδήγησε, εκεί που μας οδήγησε.

Οι Μάγοι «**χρηματισθέντες κατ' ὄναρ**», επέστρεψαν δι' ἄλλης οδού. Γύρισαν στα σπίτια τους μετά από 3-4 χρόνια και έγιναν απόστολοι, προ των αποστόλων.

Γύρισαν γεμάτοι **χάρη, χαρά** και **θεϊκό ενθουσιασμό** και κήρυξαν τον Χριστό, που τόσο παράδοξα τους είχε καλέσει και τους είχε αποκαλυφθεί.

Συμπεράσματα: Η πνευματική ζωή ξεκινά με την κλήση του Θεού. Η θετική ανταπόκρισή μας συνεχίζεται με την απόταξη του κόσμου μας και των υλικών αγαθών μας. Η πνευματική πορεία συνεχίζεται με αποκαλύψεις, αλλά ενίοτε και με απόκρυψη της χάρης του Θεού. Επιστρέφουμε «δι' ἄλλης οδού» για να διδάξουμε στους άλλους αυτά που μάθαμε και γευθήκαμε. Αλλά η μαθητεία στον Θεό συνεχίζεται και είναι ισόβια.

(Ομιλία που έγινε την 12-12-2011 στον Ιερό Ναό Αγ. Ελευθερίου Γκύζη από τον Αρχιμ. π. Αστέριο Χατζηνικολάου)